

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 13Co/56/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120202914  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120202914.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcov: 1. P. S., nar. XX.XX.XXXX, 2. T. W., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX Z., proti žalovaným: 1. T. T., nar. XX.XX.XXXX, 2. T. T., nar. XX.XX.XXXX, 3. J. T., nar. XX.XX.XXXX, 4. T. T., nar. XX.XX.XXXX, všetci žalovaní bytom XXX XX Z. XXX, o priznanie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 29C 15/2020-20 zo dňa 01.06.2020 takto

### rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol podanie žalobcov doručené mu dňa 02.03.2020, ktoré bolo označené ako návrh na priznanie nemajetkovej ujmy, ktorým žiadali žalobcovia zaviazať žalovaných na zaplatenie 540,-eur žalobcovi v 1. rade a 560,- eur žalobcovi v 2. rade s poukazom na trestný rozkaz vydaný pod sp.zn. XO. XX/XXXX.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetné podanie nespĺňalo zákonné požiadavky žaloby podľa § 129 a § 132 CSP, preto vyzval žalobcov uznesením zo dňa 02.04.2020 na jeho doplnenie. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia v podaní absentoval opis pravdivých a úplných rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých si žalobcovia uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a zároveň, aby bolo uvedené, akým zásahom do ich osobnostných práv došlo a aké následky toto protiprávne konanie malo na ich pracovný a ďalší život.

3. Žalobcovia na výzvu súdu doručili podanie, obsahom ktorého boli opätovne dôkazy, a to trestný rozkaz a lekárske správy ako aj stanovisko k ich zdravotnému stavu.

4. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie podľa § 132 ods. 1 - 3 CSP a § 129 ods. 1 - 4 CSP dospel k záveru, že obligatórnou náležitosťou žaloby je opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré predstavujú samotný základ žaloby a ktorý je nutne, zrozumiteľne a určito opísať vo forme okolností, ktoré viedli k podaniu žaloby. V žalobe musia byť uvedené skutočnosti, ktorými je opísaný skutok, na základe ktorého sa uplatňuje nárok tak, aby bolo možné ho jednoznačne individualizovať, pričom ak takéto tvrdenie v žalobe absentuje. Zároveň zákon uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že v žalobe absentujú skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné zistiť, akým protiprávnym zásahom žalovaných došlo či malo dôjsť k porušeniu práv chránených § 11 Občianskeho zákonníka, pričom napriek poučeniu zo strany súdu žalobcovia opätovne neuviedli skutočnosti, na základe ktorých si uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

5. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie podľa § 129 ods. 3 CSP podanie odmietol.

6. Uviedol, že absencia opísania zásahov, ktorými malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobcov, teda to, aké obmedzenia v ich živote nastali následkom protiprávných konaní, je prekážkou v realizácii procesných práv a povinností žalovaných deklarovaných v ustanovení § 167 CSP.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobcov, pričom k tomuto návrhu priložili uznesenie C. L. zo dňa XX.XX.XXXX, kde je podrobne opísaný priebeh skutku, ktorý bol spáchaný na ich osobách a kvôli ktorému žiadajú náhradu nemajetkovej ujmy s tým, že spáchaním tohto skutku im vznikla ujma a žiadajú od žalovaných náhradu nemajetkovej ujmy, pričom navrhli vykonať výsluch strán sporu.

8. Na výzvu súdu prvej inštancie uviedli, že podanie doručené súdu prvej inštancie je odvolaním voči uzneseniu zo dňa 01.06.2020.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

10. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto konaní sa súd prvej inštancie nesprávne posúdil návrh žalobcov na začatie konania z hľadiska jeho úplnosti.

11. Odvolací súd po zhodnotení obsahu spisu dospel k záveru, že podanie žalobcov v spojení s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti žaloby v zmysle § 132 CSP, nakoľko nepochybne obsahuje označenie strán, ale aj opísanie rozhodujúcich skutočností, či označenie dôkazov na ich preukázanie. Podľa názoru odvolacieho súdu z podaní žalobcov nepochybne vyplýva, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odvodzujú z udalostí tak, ako boli uvedené v trestnom rozkaze, ktorý bol súdu prvej inštancie predložený. Zároveň tento návrh obsahuje aj žalobný návrh, teda to, čoho sa žalobcovia v konaní domáhajú. Žalobcovia svojimi podaniami opísali rozhodujúcu skutočnosť, od ktorej odvádzajú svoj nárok, teda konanie, ktoré bolo predmetom aj posúdenia v trestnom konaní, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v danom prípade hovoriť o tom, že sa jedná len o odkaz na označené dôkazy v zmysle § 132 ods. 2 CSP. Zo samotného obsahu týchto podaní možno zistiť, ktoré okolnosti viedli k podaniu žaloby a táto skutočnosť je postačujúca preto, aby súd o tejto veci konal. Nejde o vadu konania, ktorá by bránila riadnemu pokračovaniu vo veci, a preto je súd prvej inštancie povinný vo veci ďalej konať a rozhodnúť. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, prečo by nebolo možné pokračovať v konaní a prečo je podanie žalobcov neúplné, či nezrozumiteľné, pričom v danej veci odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22Cdo 4457/2007, podľa ktorého, ak obsahuje žaloba tvrdenie skutočností, z ktorých možno zistiť aký je predmet konania, potom procesnou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia prípadne i za nesplnenie dôkaznej povinnosti v žalobe, nie je odmietnutie návrhu, ale prípadny neúspech účastníka vo veci samej.

12. Rovnako tak odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV.ÚS 1/2002, ktoré bolo prijaté ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, no nepochybne jeho závery sú platné aj pre režim Civilného sporového poriadku, podľa ktorého interpretácia a používanie zákonných ustanovení týkajúcich sa náležitosti žaloby nemožno touto obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu a všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práva záujmov účastníkov (strán sporu). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

13. S poukazom na zistené skutočnosti ako aj na citované rozhodnutia súdnych autorít odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre odmietnutie podaní žalobcov. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude konať vo veci.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).